

For jeg tror, at ved at gaa til højst to Skoler — bedst vilde det maaske være at nøjes med een — er man i Stand til at indrette sin Undervisning netop for de Elever, her er Tale om.

Lovforslaget er jo for saa vidt et Fremskridt, som det tilsigter at give Skovfogderne bedre Betingelser end tidligere for at kunne udføre det Hverv, de skal udføre, og det hilser vi Socialdemokrater med Glæde — ligesom vi med Glæde hilser enhver Foranstaltning til Befolkningens bedre Uddannelse, baade af Hensyn til Samfundet og af Hensyn til de paagældende selv. Vi ønsker for øvrigt i denne Retning at gaa betydelig videre. Derfor er jeg enig med Venstres Ordfører, naar han udtalte Ønsket om at gaa betydelig videre i Retning af at uddanne Skovfogderne rent forstmæssigt, end det Lovforslag, som her foreligger, tilsigter. Der findes jo her i Landet en Mængde Smaaskove, hvis Ejere maaske neppe har Raad til at betale Forstkandidater for at have Ledelsen af disse Skove, men som maaske kunde benytte saadanne dygtige Skovfogder. Dette vil sikkert i mange Tilfælde være et Fremskridt, thi nu maa de ofte nøjes med deres egen Pleje af Skoven, og de mangler maaske alle Forudsætninger for at pleje den paa den rette Maade. Men selv i Skove, hvor Skovfogder gør Tjeneste under Forstkandidater, har det sikkert sin Betydning, at de er saa godt uddannede som muligt.

Vi staar altsaa her ved Begyndelsen af en Lovgivning, og Spørgsmaalet er, om vi af Hensyn til, at Landstinget enstemmigt har vedtaget Lovforslaget med den Begrænsning, det her har, skal undlade at gaa saa vidt, som vi virkelig synes, og som jeg ogsaa forstod, at Venstres Ordfører syntes, det var rigtigt at gaa, men forsaavidt Lovforslaget skulde komme til at foreligge til endelig Behandling, som det foreligger her, kan vi stemme for det som det Fremskridt, det er, skønt vi vilde foretrække, at man gik videre. Hvis dette muligvis kunde opnaas ved, at det henvistes til et Udvalg, kan jeg i og for sig ikke se, hvorfor man ikke skulde gøre dette.

Jeg skal altsaa slutte med at anbefale Lovforslaget, eventuelt som det foreligger.

Reedtz-Thott: Ogsaa jeg vil paa mit Partis Vegne anbefale til velvillig Behandling de Bestræbelser, som giver sig Udtryk i det foreliggende Lovforslag, men naar vi nu gennem Lovgivningen skal søge at forbedre Skovfogdernes Uddannelse — og det er jo det, Lovforslaget tilsigter —, kunde jeg

have ønsket, at man var gaaet et Skridt videre og havde søgt at forbedre denne Uddannelse i endnu højere Grad. Formodentlig staar vi overfor en Revision af vor Skovlovgivning; hvorledes det end gaar med Sagen angaaende Len og Stamhuse, er Tendensen nu at sprede og splitte, og denne Splittelsestendens vil formodentlig ogsaa i Aarenes Løb ramme Skovene. Jeg tror, at det ogsaa under Hensyn dertil vil være af Betydning, at vor Skovfogedklasse er saa godt uddannet som vel muligt, ikke fordi jeg paa nogen Maade vil ødelægge Chancerne for de forstligt uddannede Kandidater, men man kan ikke være blind for, at mange af Ejerne af vore Smaaskove alligevel ikke vil gaa til at ansætte en Forstkandidat eller Skovrider, men vil nøjes med en Skovfoged. Derfor, synes jeg, er det vor Pligt at gøre Skovfogeduddannelsen saa fyldig og dækkende som muligt.

Jeg havde oprindeligt tænkt mig at kunne nøjes med at stille Forslag om en senere Revision af Loven, men naar man mener, at Loven allerede nu skulde se noget anderledes ud end det foreliggende Lovforslag, synes jeg, det er rigtigere og mere konsekvent at søge hidført en Forbedring af Lovforslaget saa hurtigt som muligt. Efter de Udtalelser, som er faldet baade fra det ærede Medlem Hr. Pinholt og det ærede Medlem Hr. Wilmann, nærer jeg ingen Betæneligheder ved at henstille, om man ikke kunde henvise dette Lovforslag til et Udvalg. Der er ogsaa fra Venstres Ordfører (Pinholt) peget paa forskellige Ønsker, som man gerne vilde have frem, Ønsker, som det ærede Medlem Hr. Wilmann fuldt ud kunde slutte sig til, og med de to ærede Taleres Udtalelser som Baggrund kan jeg trods den enstemmige Vedtagelse i Landstinget være med til at ønske Nedsættelse af et Udvalg til Behandling af denne Sag.

Kr. Pedersen: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en baade velvillig og hurtig Behandling. Der er fra forskellige Sider gjort opmærksom paa, at man kunde ønske en bedre Uddannelse af Skovfogedeleverne end den, her tilsigtes. Men det er dog et Spørgsmaal, om man ikke til at begynde med kunde nøjes med det i Lovforslaget omhandlede, idet det har Tilslutning dels fra Kommissionen, som foretager Prøven af vore Skovfogedelever, dels ogsaa fra Skovfogedforeningen. Man har fra disse to Sider ikke ønsket at gaa videre end til det her foreslaaede. Skønt jeg for mit Vedkommende ikke skulde have noget imod, at man gik videre, kan jeg dog